

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **J. N.**, bytem X, zastoupena JUDr. Janem Konečným, advokátem se sídlem Oldřichova 273/13, 128 00 Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2013 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 19.11.2012, kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyni od 4.9.2012 náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 24.10.2012 je invalidní ve II. stupni invalidity, když její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 60 %. V řízení o námitkách přezkoumal zdravotní stav žalobkyně lékař ČSSZ na základě prostudování podkladové spisové dokumentace odborných lékařských nálezů a přešetřením při jednání vyhodnotil zdravotní postižení žalobkyně, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, shodně s posudkem PSSZ. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určil stresovou inkontinenci, stav po TVT a kolpopexii dle zprávy z urologie ze dne 4.9.2012. Lékař ČSSZ konstatoval, že u žalobkyně

jde o středně těžké funkční postižení se ztrátou schopnosti soustavné výtěčné činnosti o 50 %, nejsou doloženy ztráty moči větší než 80 ml.

Žalobkyně namítá, že její zdravotní stav nebyl posouzen správně. Poukazuje na to, že v rámci námitkového řízení nebyla vyšetřena, ale byl s ní učiněn toliko pohovor s lékařkou ČSSZ, která ve svém závěru označila konstatování odborného lékaře urologa o tom, že žalobkyně trpí těžkou formou inkontinence, za pouhý účelový dovětek. Dále konstatovala, že postrádá záznam o stresovém testu a svoje odborné posouzení, uzavřela úvahou o nezbytnosti používání plenkových kalhotek. Žalobkyně považuje námitkové řízení za pouze formální, jehož účelem byla pouhá podpora dříve vydaného rozhodnutí o stupni invalidity. Doplnila, že na den 9.5.2013 je objednána na provedení dalšího odborného urologického vyšetření a jeho výsledek doplní k žalobě.

Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. V posudku ze dne 7.8.2013, který byl vypracován za přítomnosti odborné posudkové lékařky a odborné internistky, posudková komise uvedla, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí určuje za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně inkontinenci moče a to i s ohledem na subjektivně vnímané podstatné omezení denních aktivit při objektivizovaném úniku moči, kdy používání pomůcek je trvalé. Pokles pracovní schopnosti hodnotí podle kap. XIV. odd. A pol. 8c příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro který se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40 – 50 %, volí horní hranici při obtížné léčbě u posuzované, která již dříve podstoupila anti-inkontinentní operace, efekt navrhované aplikace Bulkamidu je z dlouhodobého hlediska nejistý. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu diabetu mellitu s dlouhodobě neuspokojivou kompenzací, metabolickému syndromu, zvyšuje tuto hodnotu o maximum 10 %, takže celkově činí 60 %. Komise neshledala důvod pro podřazení zdravotního postižení pod písm. d) pol. 8 citované přílohy, neboť ve sledovaném období popis zdravotního postižení neobsahoval projevy zde uvedené.

Právní zástupce žalobkyně při jednání soudu dne 15.10.2013 uvedl, že s posouzením zdravotního stavu žalobkyně nesouhlasí. Poukázal na to, že žalobkyně byla před posouzením dne 4.9.2012 vyšetřena v Urocentru Praha se závěrem, že se jedná o pacientku s těžkým stupněm inkontinence a spontánním pomočováním. Tuto diagnózu potvrdil i odborný urolog při vyšetření, které se uskutečnilo dne 9.5.2013.

Vzhledem k tomu, že při jednání Posudkové komise MPSV ČR dne 7.8.2013 v komisi nezasedal odborný urolog, požádal soud posudkovou komisi o vypracování doplňujícího posudku za přítomnosti specialisty urologa. Z doplňujícího posudku ze dne 29.11.2013 soud zjistil, že komise neshledala důvody pro podřazení zdravotního postižení pod písm. d) pol. 8 odd. A kap. XIV. tj. úplná inkontinence ztráty moče při stresových manévrech větší než 80 ml, únik moče nastává již při minimálním vzestupu nitrobřišního tlaku, moč uniká trvale, používání pomůcek pro inkontinenci je trvalou nutností přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Dle hodnocení přísedícího odborného lékaře oboru urologie srovnáním urodynamických vyšetření z ledna 2010 a z května 2013 se jeví kontrolní nález jako zlepšený (je lepší celková kapacita močového měchýře, stabilní detrusor, stresový test vleže jen s lehkým únikem, funkční délka uretry stejná a větší objem při prvním nucení na močení). Znamky urgencí nejsou popsány.

Ve srovnání s vyšetřením MUDr. K. v dubnu 2013 oproti květnu 2013 není uveden výrazně vyšší počet spotřebovaných vložek za den, ani se neobjevuje používání dětských plen. Při vyšetření MUDr. K. v dubnu 2013 je zápis počtu vložek 3 – 4 za den, počet nočních močení 3 – 4 krát.

Žalobkyně jako účastnice řízení uvedla, že lékaři neposuzují její zdravotní stav řádně podle skutečných problémů. Její ošetřující lékař – urolog MUDr. K. se celé situaci diví a nechápe, proč jsou od něho neustále vyžadovány zprávy, které jsou posílány tam a zase zpátky a z tohoto důvodu ji také poslal na vyšetření do Ústavu pro matku a dítě v Praze 4 – Podolí. Tam vyšetřující lékařka učinila závěr, že se u ní jedná o těžkou smíšenou inkontinenci, tento závěr však posudkové lékaře nezajímá.

Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo a uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31.12.2009 upravuje 3 stupně invalidity.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31.12.2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. V projednávané věci soud postupoval tak, jak mu ukládá zákon a při svém rozhodování vyšel především z vyžádaného posudku Posudkové komise MPSV ze dne 7.8.2013 a z jeho doplnění ze dne 29.11.2013. Dle názoru soudu se posudková komise podrobně vyjádřila k zdravotním potížím žalobkyně a její pracovní schopnosti a navíc se ztotožnila s posouzením, které učinil lékař Pražské správy sociálního zabezpečení a posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení v rámci námitkového řízení. Při vypracování posudku vycházela komise z lékařské dokumentace žalobkyně, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj jejího zdravotního stavu a přihlédla i k nejnovější lékařské zprávě z urogynekologického vyšetření ze dne 9.5.2013. Doplnující posudek byl vypracován za přítomnosti odborného urologa podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně. Posudková komise v posudku řádně vyjádřila, z jakého důvodu zdravotní postižení žalobkyně nelze podřadit pod písm. d) pol. 8 odd. A kap. XIV. příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb. Závěr, který byl uveden v posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze a v jejím doplňujícím posudku, považuje soud za naprosto dostačující a vyčerpávající,

a proto také nedoplňoval dokazování výsledkem člena posudkové komise MUDr. L. Z., Ph.D., a výsledkem MUDr. K. G. tak, jak navrhla žalobkyně v podání ze dne 19.12.2013.

Z výše uvedených důvodů soud žalobu neshledal jako důvodnou, a proto rozhodl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., jak uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. ledna 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně